

ECONOMIC FACTORS AND FINANCIAL PLANNING AFFECTING HOUSEHOLD DEBT AFTER THE COVID-19 PANDEMIC IN HATYAI, SONGKHLA

Kanmanee SIRIMETHANON¹, Klangjai SANGWICHITR, D.B.A.¹, Sasawat PATTANATHAIYANON¹, Yunaida YUDEE¹, Tithipak KONGWITTHAYA¹, Ronnakorn BUNTAM¹, Sorraut THINRUEANGSIN¹, Teerapat THIPSUNG^{1*}

1 Faculty of Management Sciences, Prince of Songkla University, Thailand; plop9360@gmail.com
(Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 19 July 2024

Revised: 2 August 2024

Published: 16 August 2024

ABSTRACT

This quantitative research utilizes a questionnaire as the data collection tool, employing a 5-point rating scale. The sampling method is purposive sampling, with a sample size of 303 individuals from Hat Yai District, Songkhla Province, specifically those who have incurred increased household debt following the COVID-19 pandemic (since 2019). The study aims to examine economic factors and financial planning's impacts on household debt post-COVID-19 in Hat Yai District, Songkhla Province. The findings indicate: 1) Economic factors, including inflation and unemployment, significantly influence household debt accumulation after the Covid-19 pandemic among residents of Hat Yai District, Songkhla Province, at a statistical significance level of 0.05 and 0.10 respectively. 2) Financial planning, including income-expenditure planning, significantly affect household debt accumulation after the Covid-19 pandemic among residents of Hat Yai District, Songkhla Province, at a statistical significance level of 0.10.

Keywords: Debt Creation, Economy, Financial Planning

CITATION INFORMATION: Sirimethanon, K., Sangwichitr, K., D.B.A., Pattanathaiyanon, S., Yudee, Y., Kongwitthaya, T., Buntam, R., Thinrueangsin, S., & Thipsung, T. (2024). Economic Factors and Financial Planning Affecting Household Debt after the Covid-19 Pandemic in Hatyai, Songkhla. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(8), 40

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการก่อกำเนิด ครัวเรือนหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 ในเขตอำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

กานต์มณี ศิริเมธานนท์¹, กลางใจ แสงวิจิตร¹, ศาสวัต พัฒนไทรยานนท์¹, ญันดา ยูติ¹, จิตติภักดิ์ คงวิทยา¹,
รณกร บุญธรรม¹, สรอรจันต์ ถิ่นเรืองสิน¹ และ ชีรพัฒน์ ทิพย์สังข์^{1*}

1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; plop9360@gmail.com (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rating Scale 5 ระดับ สุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 303 คน เป็นประชาชนที่อยู่ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เฉพาะที่มีการก่อกำเนิด/ก่อกำเนิดครัวเรือนเพิ่ม หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 (ตั้งแต่ปี 2562 เป็นต้นไป) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการก่อกำเนิดครัวเรือนหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านเงินเฟ้อและการว่างงาน ส่งผลต่อการก่อกำเนิดหลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.10 ตามลำดับ 2) การวางแผนทางการเงิน ได้แก่ การวางแผนรายรับ-รายจ่าย ส่งผลต่อการก่อกำเนิดหลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

คำสำคัญ: การก่อกำเนิด, เศรษฐกิจ, การวางแผนการเงิน

ข้อมูลการอ้างอิง: กานต์มณี ศิริเมธานนท์, ผศ.ดร.กลางใจ แสงวิจิตร, ศาสวัต พัฒนไทรยานนท์, ญันดา ยูติ, จิตติภักดิ์ คงวิทยา, รณกร บุญธรรม, สรอรจันต์ ถิ่นเรืองสิน และ ชีรพัฒน์ ทิพย์สังข์. (2567). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการก่อกำเนิดครัวเรือนหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(8), 40

บทนำ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย (GDP) เป็นตัวชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยคำนวณจากมูลค่ารวมของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในประเทศ GDP ที่เป็นบวกสะท้อนถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจ ขณะที่ GDP ที่เป็นลบบ่งบอกถึงการถดถอยทางเศรษฐกิจ GDP ในปี 2563 อยู่ที่ประมาณ 10.2 หมื่นล้านบาท ลดลงร้อยละ 6.1 จากปีก่อนหน้า เศรษฐกิจของไทยในปี 2563 ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการแพร่ระบาดของ Covid-19 แต่ได้เริ่มฟื้นตัวในปี 2564 เนื่องจากรายได้จากภาคการท่องเที่ยวที่กลับมาดีขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566) ภาคการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแหล่งรายได้หลักของประเทศไทย โดยมีนักท่องเที่ยวจากจีน มาเลเซีย อินเดีย รัสเซีย และเกาหลีใต้เข้ามาเยือนเป็นจำนวนมาก สถิติจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แสดงให้เห็นว่า ในช่วงปี 2562 ถึง 2566 จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงเฉลี่ยร้อยละ 91.38 เนื่องจากการแพร่ระบาดของ Covid-19 และมาตรการควบคุมการเดินทางของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ในปี 2564 นักท่องเที่ยวเริ่มเพิ่มขึ้นอีกครั้งเนื่องจากการผ่อนคลายมาตรการควบคุม (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566) รายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2562 และ 2563 ลดลงจาก 2.7 ล้านล้านบาท เหลือเพียง 8.2 แสนล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 69.85 (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อ้างถึงใน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565) ซึ่งส่งผลกระทบต่อรายได้ของประชาชนไทย ขณะที่ค่าใช้จ่ายครัวเรือนกลับไม่ลดลง แต่กลับเพิ่มขึ้น ในปี 2564 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนอยู่ที่ 21,616 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.34 จากปีก่อนหน้า และในปี 2565 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 22,372 บาท หรือร้อยละ 3.50 และมีแนวโน้มเพิ่มต่อเนื่อง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2566) เมื่อรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ประชาชนต้องก่อหนี้เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนรายได้เพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย หนี้ครัวเรือนถือเป็นปัญหาสำคัญที่อยู่คู่สังคมไทยอย่างยาวนานและจำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไข เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบในทุกภาคส่วน ทั้งในระดับจุลภาคและมหภาคในช่วงปี 2564 หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 มีจำนวนครัวเรือนที่มีหนี้เพิ่มขึ้นมากกว่าปี 2562 ที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 ซึ่งสาเหตุของปัญหานี้ มาจากสาเหตุหลัก ได้แก่ รายได้ลดลง ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น หรือแม้กระทั่งสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2566) สังเกตได้จากหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนในช่วงหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 เพิ่มขึ้น

คณะผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงินที่ส่งผลต่อการก่อหนี้หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 โดยเน้นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการควบคุมการระบาด โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เนื่องจากจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในภาคใต้ มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) ปี 2566 เท่ากับ 2.4 แสนล้านบาท (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) โดยจังหวัดสงขลา มีรายได้จากภาคการท่องเที่ยวสูงสุดเป็นอันดับที่ 2 รองจากภาคการเกษตร (จังหวัดสงขลา, 2566) และอำเภอหาดใหญ่เป็นอำเภอที่มีประชากรมากที่สุดในจังหวัดสงขลา จำนวนประมาณ 4 แสนคน (สำนักทะเบียนกลาง, 2565) มีบทบาทสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลาและภาคใต้ จึงนับเป็นพื้นที่ที่จะสามารถสะท้อนสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกันส่งผลต่อการก่อหนี้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา หรือไม่ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตทางการเงิน และตัดสินใจเกี่ยวกับการก่อหนี้ที่เหมาะสมในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

การทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ลักษณะของกลุ่มคนที่เริ่มต้นทำงานมีผลต่อพฤติกรรมการก่อหนี้ โดยมีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ สถานภาพ และ อาชีพของบุคคล ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวแปรข้างต้นสอดคล้องกับผลการศึกษางานวิจัยอื่นๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การแพร่ระบาดของ Covid-19 การควบคุมตนเอง และพฤติกรรมการก่อหนี้เกินตัว นอกจากนี้ยังพบว่า รายได้เฉลี่ย

ต่อเดือนของกลุ่มคนที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมทางการเงินด้วย การศึกษาเชิงวิจัยนี้เป็นประโยชน์ในการทราบถึงปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมทางการเงินของบุคคลในกลุ่มเริ่มต้นทำงาน และอาจนำไปใช้เพื่อวางแผนกลยุทธ์หรือแผนการจัดการการเงินให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ในอนาคตทักษะทางการเงิน พบว่า ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมการเงิน และทัศนคติทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการก่อหนี้ในครัวเรือน ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การก่อหนี้ของคนไทย Generation Y และการชำระหนี้ของเกษตรกร การศึกษาเหล่านี้ช่วยให้เราทราบว่าการเตรียมความพร้อมทางการเงินและการวางแผนเป็นสิ่งสำคัญในการลดความเสี่ยงในการก่อหนี้ในครัวเรือนในสังคมไทย และสามารถช่วยสนับสนุนในการพัฒนานโยบาย และ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเงิน และ หนี้สินในประเทศไทยได้ดีขึ้น

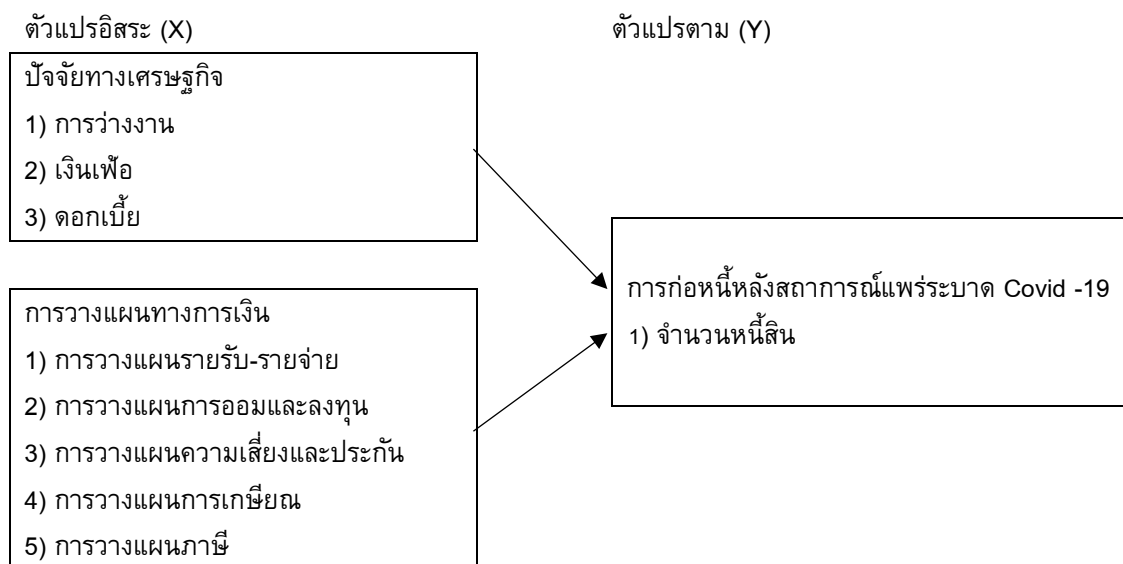
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การศึกษาของ พลอยปภัส ไชยยานนท์ และ วิจิตต์ศรี สงวนวงศ์ (2564) เกี่ยวกับสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในเขตภาคเหนือ พบว่า รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนและค่าใช้จ่ายของครัวเรือนต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับหนี้สินของสมาชิกสหกรณ์เกษตรในเขตภาคเหนือ โดยทั้งสองปัจจัยนี้มีผลต่อการก่อหนี้ในครัวเรือนในจังหวัดเชียงรายตามงานวิจัยของ วิภา สารามู (2566) เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ในระบบครัวเรือนในจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และ การแพร่ระบาดของ Covid-19 อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของ พิมพ์สิริ ไชยมนัส (2559) ที่พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจ เช่น อัตราการว่างงาน และ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ มีผลกระทบต่อหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของคนที่ยกหนี้กับธนาคารทั้งหมดในประเทศไทย การศึกษาของสาริสา ฤทธิมาร (2559) ที่เน้นไปที่ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อหนี้สิน และ การค้างชำระของประชากรในหลายพื้นที่ในประเทศไทย ดังนั้น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญในการจัดการกับปัญหาการก่อหนี้ในสังคมไทย

ปัจจัยการวางแผนการเงิน การศึกษาของ ลักษณะันนารา พิสิฐพิพัฒนา (2561) เกี่ยวกับ Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการวางแผนทางการเงินมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางการเงินเกินตัว ของกลุ่มคนเหล่านี้ ซึ่งข้อสรุปนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรินทร์ เชิดชู และ กิตติพล ภูตะโชติ (2565) และ มาริสา สกุลวัฒนา (2564) ที่พบว่า การวางแผนการเงินมีความสัมพันธ์กับลักษณะการก่อหนี้ของ Generation Y นอกจากนี้ งานวิจัยของ ปรีวัตร ป้องพาล (2563) แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และ ภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจของครู และ บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเชื่อมโยงกับภาระหนี้สิน การรู้ความรู้การวางแผนการเงิน ทัศนคติการวางแผนการเงิน และ พฤติกรรมวางแผนการเงินของบุคคล ดังนั้น การวางแผนการเงินเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการเงินของบุคคลทุกวัย โดยเฉพาะ Generation Y ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการวางแผนการเงินนี้สามารถนำไปสู่การจัดการ และ การวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพในอนาคต

สมมติฐานการวิจัย

- 1) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อการก่อหนี้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- 2) การวางแผนทางการเงิน ส่งผลต่อการก่อหนี้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การสำรวจ (Survey) ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เฉพาะที่มีการกักตุน/กักตุนครัวเรือนเพิ่ม หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 (ตั้งแต่ปี 2562 เป็นต้นไป) โดยไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการการเรียนรู้กับการทำวิจัยเพื่อเสริมความเข้าใจในรายวิชาการเงิน ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยประชากร คือ ประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เฉพาะที่มีการกักตุน/กักตุนครัวเรือนเพิ่ม หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rating Scale 5 ระดับ สุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 303 คน มีการทดสอบความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งถือว่า แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบอิสระ (Independent Sample t-test) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.10 ตามลำดับ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62 มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 44 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 57 มีลักษณะรายได้ประจำ ร้อยละ 50 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 61 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน ร้อยละ 64 มีรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 48 และมีค่าใช้จ่ายรวมต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 42 ปัจจัยเศรษฐกิจด้านการว่างงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.941$) ด้านเงินเฟ้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.835$) ด้านดอกเบี้ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 1.020$) การวางแผนรายรับ-รายจ่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, $SD = 1.000$) การวางแผนการออมและการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, $SD = 1.166$) การวางแผนการประกัน อยู่

ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 1.051$) การวางแผนการวางแผนเกษียณ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, $SD = 1.258$) และการวางแผนภาษี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 1.165$)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงินที่ส่งผลต่อการกักหน้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนใน อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้ผลการทดสอบสมมติฐาน จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจด้านเงินเพื่อ (B = 0.140, t = 2.690, Sig. = 0.008) ส่งผลต่อการกักหน้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนใน อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยเศรษฐกิจด้านการว่างงาน (B = -0.073, t = -1.670, Sig. = 0.096) และการวางแผนรายรับ-รายจ่าย (B = -0.080, t = -1.814, Sig. = 0.071) ส่งผลต่อการกักหน้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนใน อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 โดยทั้ง 3 ตัวแปร สามารถอธิบายความผันแปรของการกักหน้ได้ร้อยละ 1.6 (Adjust R Square = 0.016) ในขณะที่ ปัจจัยเศรษฐกิจด้านดอกเบี้ย (B = -0.014, t = -0.312, Sig. = 0.755) การวางแผนการออม และการลงทุน (B = 0.046, t = 1.004, Sig. = 0.316) การวางแผนประกัน (B = -0.038, t = -0.905, Sig. = 0.366) การวางแผนเกษียณ (B = -0.037, t = -0.897, Sig. = 0.370) และการวางแผนภาษี (B = 0.036, t = 0.758, Sig. = 0.449) ไม่ส่งผลต่อการกักหน้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนใน อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงินที่ส่งผลต่อการกักหน้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนใน อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	การกักหน้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของ ประชาชนใน อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา			t	Sig.
	B	SE	β		
ค่าคงที่	4.915	0.235		20.900	<.001
เงินเพื่อ	0.140	0.052	0.178	2.690	0.008*
การว่างงาน	-0.073	0.044	-0.105	-1.670	0.096**
ดอกเบี้ย	-0.014	0.044	-0.021	-0.312	0.755
การวางแผนรายรับ-รายจ่าย	-0.080	0.044	-0.122	-1.814	0.071**
การวางแผนการออมและการลงทุน	0.046	0.045	0.081	1.004	0.316
การวางแผนประกัน	-0.038	0.042	-0.061	-0.905	0.366
การวางแผนเกษียณ	-0.037	0.041	-0.071	-0.897	0.370
การวางแผนภาษี	0.036	0.047	0.063	0.758	0.449
Adjust R Square = 0.016 R Square = 0.042 R = 0.205 Durbin-Watson = 1.763					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงินที่ส่งผลต่อการกักหน้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนใน อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1) ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการกักหน้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนอำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้แก่

1.1) ปัจจัยเศรษฐกิจด้านเงินเพื่อ เงินเพื่อมีผลต่อการกักหน้ เนื่องจากเงินเพื่อส่งผลให้ราคาสินค้าและบริการสูงขึ้น ในขณะที่บุคคลอาจหารายได้ได้เท่าเดิม เมื่อค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในขณะที่รายได้คงที่ จึงมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บุคคล

จำเป็นต้องกู้เงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยด้านเงินเพื่อสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตยา มูลเทพ (2561) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาสาเหตุการค้างชำระของลูกหนี้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สำนักงานเขต 2 พบว่า เงินเพื่อและอัตราการว่างงาน เป็นสาเหตุของการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สำนักงานเขต 2

1.2) ปัจจัยเศรษฐกิจด้านการว่างงาน การว่างงานมีผลต่อการก่อหนี้ เนื่องจาก เมื่อบุคคลว่างงานจะทำให้ไม่มีความสามารถในการหารายได้ แต่บุคคลยังคงมีค่าใช้จ่ายคงที่ในปริมาณเท่าเดิม จึงมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บุคคลจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยด้านการว่างงานสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์สิริ ไชยมนัส (2559) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารทั้งหมดในประเทศไทย กล่าวว่า อัตราการว่างงานมีผลต่อหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

2) การวางแผนทางการเงิน ส่งผลต่อการก่อหนี้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้แก่ การวางแผนรายรับ-รายจ่าย สามารถสรุปได้ดังนี้

การวางแผนทางการเงินด้านการวางแผนรายรับ-รายจ่าย การวางแผนรายรับ-รายจ่ายมีผลต่อการก่อหนี้ เนื่องจาก การจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ถือเป็นการสร้างวินัยทางการเงินให้กับบุคคล ซึ่งหากบุคคลขาดวินัยทางการเงิน อาจเป็นสาเหตุให้เกิดความล้มเหลวทางการเงินหรือปัญหาหนี้สินต่อไป และอาจเป็นจุดเริ่มต้นของการก่อหนี้เพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยด้านการวางแผนรายรับ-รายจ่าย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญาดา วัลยานนท์ และ ศนิพันธ์ สุวรรณหงส์ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมเกษียณอายุของข้าราชการลูกจ้าง สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่าการวางแผนรายรับและรายจ่ายล่วงหน้ามีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมเกษียณอายุ ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา มานพ (2566) ที่กล่าวว่า หลักการวางแผนการเงินมีความสำคัญ เนื่องจาก เป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงินที่ส่งผลต่อการก่อหนี้หลังการแพร่ระบาดของ Covid-19 ของประชาชนใน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1) ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) เทศบาลนครหาดใหญ่ สถาบันการเงินและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน โดยเฉพาะด้านการวางแผนรายรับ-รายจ่าย เพื่อเสริมสร้างวินัยทางการเงินและลดโอกาสในการก่อหนี้ ให้กับประชาชนในพื้นที่ต่อไป
- 2) ประชาชนควรให้ความสนใจในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยในการตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และควบคุมการใช้จ่ายให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการลดสาเหตุและความจำเป็นในการก่อหนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาลงลึกไปถึงกลุ่มอาชีพของประชากร เพื่อนำไปเปรียบเทียบว่าแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไร
- 2) ควรศึกษาขยายไปในพื้นที่อื่นๆ ในจังหวัดเดียวกัน เพื่อทราบถึงข้อแตกต่างของแต่ละปัจจัยต่อการก่อหนี้ครัวเรือน เนื่องจากพื้นที่ต่างกันปัจจัยที่ส่งผล ก็อาจจะต่างกัน
- 3) ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนการเงิน ที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ครัวเรือนหลัง Covid-19 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาเปรียบเทียบการก่อหนี้ครัวเรือนทั้งก่อนและหลังสถานการณ์ Covid-19 โดยนำผลการศึกษาที่นำมาเปรียบเทียบข้อแตกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางแก่ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผน และกำหนดนโยบาย ในการแก้ไขปัญหาหนี้สินให้ประชาชนในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 4) จากขอบเขตงานวิจัยที่ได้ศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและทักษะทางการเงิน ที่ส่งผลต่อการก่อหนี้สินของประชาชน เฉพาะในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในอนาคตควรทำการศึกษากลุ่ม

ประชาชนในอำเภออื่นๆ ของจังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

5) ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มที่ไม่มีหนี้ด้วยว่ามีความแตกต่างจากกลุ่มที่มีหนี้หรือไม่

จากขอบเขตงานวิจัยที่ได้ศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน เฉพาะในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในอนาคตควรทำการศึกษากลุ่มประชาชนในอำเภออื่นๆ ของจังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมและลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2562. สืบค้นจาก <https://www.mots.go.th/news/category/521>.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2563. สืบค้นจาก <https://www.mots.go.th/news/category/592>.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2564. สืบค้นจาก <https://www.mots.go.th/news/category/628>.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2565). สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2565. สืบค้นจาก <https://www.mots.go.th/news/category/655>.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2566. สืบค้นจาก <https://www.mots.go.th/news/category/704>.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). รายงานประจำปี 2562 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. สืบค้นจาก <https://www.mots.go.th/download/AnnualReport/AnnualReport2562compressed.pdf>.
- กฤตยา มูลเทพ. (2561). การศึกษาสาเหตุการค้างชำระของลูกค้าหนี้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สำนักงานเขต 2. สืบค้นจาก <http://newpostgrad.mfu.ac.th/images/Plan-B/กฤตยา-มูลเทพ.pdf>.
- ญาดา วัลยานนท์ และ ศนินันท์ สุวรรณหงส์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อเตรียม เกษียณอายุของข้าราชการลูกจ้างสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก <http://www.mis.ms.su.ac.th/MISMS02/PDF01/2556/GB/30.pdf>.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2567). EC_EI_027 เครื่องชี้เศรษฐกิจมหภาคของไทย. สืบค้นจาก https://app.bot.or.th/BTWS_STAT/statistics/ReportPage.aspx?reportID=409&language=th.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565). รายงานผลสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2565. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/content/dam/bot/image/research-and-publications/2565ThaiFLsurvey.pdf>.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2566). การวางแผนการเงิน. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/satang-story/money-plan/planning-steps.html>.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2557). รายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย.ธนาคารแห่งประเทศไทย. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/content/dam/bot/image/research-and-publications/2556>.
- นุจรินทร์ เชิดชู และ กิตติพล ภูตะโชต. (2565). พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของคน Generation Y ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/mbakkujournal/article/download/262363/177180>.

- ปรีวัตร ป้องพาล และ คณະ. (2563). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านเศรษฐกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษา. สืบค้นจาก <https://fmt.surin.rmuti.ac.th/2017/data/4/fileupload/source/อ.ปรีวัตร%20รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์.pdf>.
- ปรีชา มานพ. (2566). การวางแผนทางการเงินมีอะไรบ้าง? วิธีวางแผนการเงินสำหรับมือใหม่. สืบค้นจาก <https://www.mittrade.com/th/insights/learn/financial-management/how-to-make-financial-plan>.
- ปิยพร พันธุ์ผล. (2559). ความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) gotoknow. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/599745>.
- พลอยปภัส ไชยยานนท์ และ วิจิตรศรี สงวนวงศ์. (2564). การวิเคราะห์สภาวะหนี้สินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อหนี้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในเขตภาคเหนือ. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JLPRU/article/view/247184/171464>
- พิมพ์สิริ ไชยมนัส. (2559). การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารทั้งหมดในประเทศไทย. สืบค้นจาก <https://searchlib.utcc.ac.th/library/online/thesis/300636.pdf>.
- มาริสา สกุลวัฒนา. (2564). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ กรณีศึกษาของกลุ่มพนักงานวัยเริ่มทำงานของบริษัทเอกชน. สืบค้นจาก <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1721/1/gs621130245.pdf>.
- ลักษณนารา พิสิฐพิพัฒนา. (2561). การควบคุมตนเอง (Self-Control) และพฤติกรรมการก่อหนี้เกินตัว (Over-Indebtedness) ของกลุ่มคน Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=93&RecId=23068&obj_id=240229&showmenu=no.
- วิภา สารามญ. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ในระบบภาคครัวเรือนในจังหวัดเชียงราย. สืบค้นจาก https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JAR_CRRU/article/view/265806/177628.
- สาริสรา ฤทธิมาร. (2559). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/vlt15-1/6114993717.pdf>
- สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ. (2561). หนี้สาธารณะ vs หนี้ครัวเรือน. สืบค้นจาก <https://www.pdmo.go.th/pdmomedia/documents/2018/Sep/แถลงข่าว%20หนี้สาธารณะกับหนี้ครัวเรือน%20V5.pdf>.
- สำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา. (2566). สถิติประชากรจังหวัดสงขลา พ.ศ.2566. สืบค้นจาก https://songkhla.nso.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=747&catid=36
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). ค่าใช้จ่ายจำแนกตามประเภทการใช้จ่าย. สืบค้นจาก https://data.go.th/dataset/os_08_00009.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (ม.ป.ป). 8 สถิติรายได้และรายจ่ายของครัวเรือน. สืบค้นจาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/08.aspx>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2545). นิยามโครงการสำมะโนสำรวจ. สืบค้นจาก <http://service.nso.go.th/nso/knowledge/knowledge09/aged.html>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). จำนวนประชากรและบ้าน จำแนกเป็นรายอำเภอ และรายตำบล จังหวัดสงขลา. สืบค้นจาก <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/districtList/S010107/th/74.htm>.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). ข้อมูลย้อนหลัง (Historical Data) สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ รายไตรมาส แบบปริมาณลูกโซ่. สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=qgdp_page.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด. สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=gross_regional.

Atkinson & Messy. (2012). Measuring Financial Literacy: Results of the OECD / International Network on Financial Education (INFE) Pilot Study. *OECD Working Papers on Finance, Insurance and Private Pensions*, 15, 16-33.

Cochran, W. G. (1953). *Sampling Techniques*. New York: John Wiley & Sons.

Mandell, L. (2007). *Motivation and financial literacy*. Research report, University at Buffalo, Buffalo, NY.

The OECD International Network on Financial Education. (2011). *Measuring Financial Literacy: Questionnaire and Guidance Notes for Conducting an Internationally Comparable Survey of Financial Literacy*. Paris: OECD.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).